

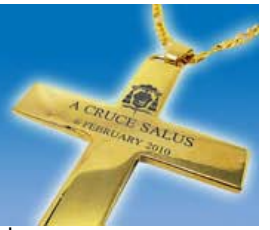
วันสมโภชพระจิตเจ้าปี C

(วันอาทิตย์ที่ 19 พฤษภาคม ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก วันสมโภชพระจิตเจ้าเป็นวันสำคัญและมีความหมายมากสำหรับพระศาสนจักรของเรา เพราะธรรมเนียมลี้ลับที่เราระลึกถึงและเฉลิมฉลองตั้งแต่สัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์เป็นต้นมา ไม่ว่าจะเป็นพระทรมาน การสิ้นพระชนม์ การกลับคืนพระชนมชีพ และการเสด็จสู่สวรรค์ของพระเยซูเจ้านั้น มาถึงจุดสุดยอดในวันนี้ซึ่งเป็นวันที่บรรดาอัครสาวกได้รับพระจิตเจ้าตามที่พระเยซูเจ้าได้ทรงสัญญาไว้ กล่าวได้ว่าธรรมเนียมลี้ลับที่สัปดาห์และการเสด็จมาของพระจิตเจ้าเป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่ต่อเนื่องและแยกจากกันไม่ได้ เป็นความเป็นจริงอันเดียว นั่นคือ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการที่พระเจ้าเสด็จเข้ามาในชีวิตเราเพื่อช่วยเราให้รอดพ้นจากบาปและความตายตลอดนิรันดรโดยทางพระเยซูเจ้าและทรงฟื้นฟูชีวิตของเราขึ้นใหม่โดยทางพระจิตของพระองค์

ในระหว่างอาหารค่ำมื้อสุดท้ายซึ่งเป็นภูมิหลังของพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงทราบดีว่าอีกไม่นานพระองค์ต้องจากโลกนี้เพื่อกลับไปเฝ้าพระบิดา การไม่อยู่ของพระองค์มีผลกระทบต่อขวัญและกำลังใจของบรรดาอัครสาวกอย่างไม่ต้องสงสัย ยิ่งเมื่อทราบว่าหนึ่งในพวกเขาจะเป็นผู้ทรยศต่อพระองค์ พวกเขาที่ยังรู้สึก“หวั่นไหว” (ยน14:1) เพื่อเรียกขวัญและกำลังใจให้กลับมาและสร้างความมั่นใจในการเผชิญหน้ากับสิ่งที่กำลังรอคอยพวกเขาในอนาคต พระเยซูเจ้าทรงสัญญาว่าจะทรงวอนขอพระบิดาของพระองค์ให้“**ประทานผู้ช่วยเหลืออีกองค์หนึ่ง**” (ยน14:16) ลงมาประทับอยู่กับพวกเขา พระองค์ยังทรงอธิบายต่อไปอีกว่า “**พระเจ้าผู้ช่วยเหลือคือพระจิตเจ้า**” (ยน 14:26) ที่ถูกส่งมาในนามของพระองค์นั้น “**จะทรงสอนทุกสิ่ง**” (ยน14:26) แก่พวกเขา

คำสัญญาดังกล่าวได้กลายเป็นความจริงในวันเพนเตกอสเตซึ่งเป็นวันฉลองการเก็บเกี่ยวของชาวยิวและการที่พระเจ้าได้ประทานพระบัญญัติสิบประการแก่โมเสสบนภูเขาซีนาย นักบุญลูกาผู้เขียนหนังสือกิจการอัครสาวกเล่าให้เราฟังว่าขณะที่บรรดาอัครสาวกกำลังชุมนุมกัน **“มีเสียงจากฟ้าเหมือนเสียงลมพัดแรงกล้า”** (กจ2:2) ในภาษาฮีบรูและกรีกคำว่า **“ลม”** และ **“พระจิตเจ้า”** เป็นคำเดียวกัน ดังนั้น ข้อความตอนนั้นจึงหมายถึงการเสด็จมาของพระจิตเจ้านั่นเอง ผู้เขียนยังเล่าต่อไปอีกว่าบรรดาอัครสาวกได้เห็น**“เปลวไฟลักษณะเหมือนลิ้น”** (กจ2:3)ลอยอยู่บนศีรษะของพวกเขาแต่ละคน เปลวไฟลักษณะเหมือนลิ้นดังกล่าวนอกจากจะเป็นสัญลักษณ์หมายถึงการพูดภาษาต่างๆ แล้ว ยังชี้ให้เห็นถึงอำนาจและการประทับอยู่ของพระเจ้าด้วย เปลวไฟชวนให้เราคิดถึง **“เสาเพลิง”** (อพย13:21) ที่เกิดขึ้น

ในตอนกลางคืนเพื่อส่องสว่างแก่ชาวอิสราเอลขณะที่พวกเขาเดินทางรอนแรมในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งทำให้พวกเขาเห็นว่าตนเองไม่ได้อยู่ตามลำพัง แต่พระเจ้าประทับอยู่ที่ท่ามกลางพวกเขา ทรงเดินเคียงข้าง ทรงนำทาง และทรงปกป้องพวกเขาให้พ้นจากศัตรูและอันตรายต่างๆ ที่อาจย่างกรายเข้ามา

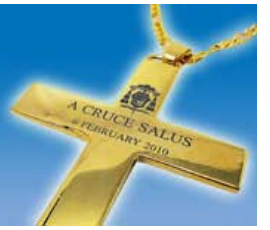
ดังที่เราทราบหลังจาก **“ได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยม”** (กจ2:4) แล้ว ชีวิตของบรรดาอัครสาวกได้เปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิง ขวัญและกำลังใจที่สูญเสียบไปหลังการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้าได้ฟื้นขึ้นมาใหม่ ความหวาดกลัวศัตรูได้สลายไป พวกเขาปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะแบ่งปันประสบการณ์ชีวิตและความรู้เกี่ยวกับพระเยซูเจ้า พวกเขาไม่ยอมแพ้ต่อการคุกคามที่จะถูกจำคุกหรือถูกทรมานอีกต่อไป พร้อมกับอำนาจในการสื่อสารที่ได้รับ พวกเขา **“เริ่มพูดภาษาอื่น ๆ ตามที่พระจิตเจ้าประทานให้พูด”** (กจ2:4) ทุกคนที่ได้ฟัง ต่างก็เข้าใจชาวดีที่พวกเขาต้องการบอก ความวุ่นวายสับสนเกี่ยวกับภาษาในสมัยที่มนุษย์สร้างหอบาเบล (เทียบ ปฐม 11:1-9) ได้สิ้นสุดลง นี่เป็นอัศจรรย์ยิ่งใหญ่ที่สุดอันหนึ่งที่เคยเกิดขึ้นบนโลกนี้ เวลานี้ไม่มีประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรรเป็นพิเศษอีกต่อไป เพราะทุกคนได้รับเรียกให้มาเป็นประชากรของพระเจ้าและได้รับเชื้อเชิญให้เข้ามาในพระอาณาจักรของพระองค์

แน่นอน เราไม่สงสัยในพลังอำนาจของพระจิตเจ้าที่ทำงานผ่านทางบรรดาอัครสาวกและกลุ่มคริสตชนในสมัยเริ่มแรก อย่างไรก็ตาม ในฐานะคริสตชนคนหนึ่ง เราเคยคิดบ้างไหมว่าพระจิตเจ้าทรงมีความสำคัญต่อชีวิตของเราอย่างไร ในจดหมายถึงชาวโรมซึ่งเราได้ฟังในบทอ่านที่สอง นักบุญเปาโลบอกเราว่า **“ทุกคนที่มีพระจิตของพระเจ้าเป็นผู้นำ ย่อมเป็นบุตรของพระเจ้า”** (รม 8:14) นั่นคือพระจิตเจ้าทรงเป็นหลักที่ทำให้ชีวิตพระเจ้าแก่เราในพระคริสตเจ้า ท่านยังชี้ให้เราเห็นต่อไปอีกว่าวิถีทางของพระจิตเจ้าเป็นวิถีทางแห่งอิสราเอลและการปลดปล่อย ไม่ใช่วิถีทางแห่ง **“การเป็นทาส”** (รม 8:15) การบังคับ การมอมเมา ความโลภ หรือความหวาดกลัว โดยทางพระจิตเจ้าเรามีสายสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและอบอุ่นกับพระเจ้าพระบิดาผู้ทรงพระทัยดีของเรา และทำให้เราได้ชื่อว่าเป็น **“บุตรของพระเจ้า”** (รม 8:16) พระจิตเจ้ายังทำให้เราเป็น **“ทายาทร่วมกับพระคริสตเจ้า”** (รม 8:17) ซึ่งทำให้เรามีส่วนร่วมในพระทรมานของพระองค์เพื่อที่เราจะได้รับเกียรติรุ่งโรจน์ร่วมกับพระองค์ด้วย

พี่น้องที่รัก ความจริงประการหนึ่งที่เราไม่ควรลืมคือ พระพรทุกอย่างของพระเจ้าไม่ได้มีไว้เพื่อตัวเราเองเท่านั้น แต่มีไว้เพื่อแบ่งปันให้กับคนอื่นด้วย หลังจากได้รับพระจิตเจ้าแล้วบรรดาอัครสาวกผู้เปี่ยมด้วยพระพรของพระองค์ไม่ได้พักอยู่ในห้องที่ใช้ชุมนุมกันอีกต่อไป แต่พวกเขาได้ออกไปประกาศให้ชาวโลกทราบถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อมวลมนุษย์และพระประสงค์ของพระองค์ที่จะช่วยทุกคนให้รอดพ้นโดยทางความเชื่อในพระเยซูเจ้า พระบุตรสุดที่รักของพระองค์ความเชื่อเป็นพระพรยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าประทานแก่เราเพราะพระองค์ทรงรักเรา ในปีแห่งความเชื่อที่เรากำลังก้าวเดินไปพร้อมกันนี้ให้เรา

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

พยายามทำให้พระพรยิ่งใหญ่ดังกล่าวที่เราได้รับในศีลล้างบาปเจริญเติบโตและเข้มแข็งขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งถึงจุดที่เราสามารถแบ่งปันให้กับคนอื่นได้ และในเวลาเดียวกันให้เราพยายามใช้พระพรของพระจิตเจ้าที่เราได้รับในศีลกำลังเพื่อรักและรับใช้กันและกัน เพื่อเสริมสร้างพระอาณาจักรของพระเจ้าในสังคมที่เราอาศัยอยู่ และที่สำคัญเพื่อให้ทุกคนอยู่รอบข้างเรารู้ว่าพระเจ้าทรงรักพวกเขาเหมือนที่พระองค์ทรงรักพวกเรา **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**